

Til Hundeudvalget:

Hej.

Som særdeles aktive inden for en af de racer der nu er snak om at forbyde, vil vi gerne have lov til på egne, raceklubbens og vores races vegne at give Vores synspunkt samt lidt kolde fakta. Jeg håber at I vil læse den medfølgende dokumentation igennem. Meget af dokumentationen har vi hentet fra Norge og Sveriges kennel klubber, da de ikke er så "farvet" af egne interesser som DKK er det herhjemme, men derimod er for alle hunderacers velbefindende.

Til at starte med vil vi gerne gøre opmærksom på at hele debatten omkring "Muskelhunde" er blæst frem i medierne, specielt Ekstra Bladet, samtlige bidestaterstikker som er at finde fra de Europæiske lande viser stort set ingen af de racer der nu overvejes at forbyde blandt de 10 racer som oftest er involveret i bideulykker.

Den fejlagtige betegnelse "kamphund" bruges flittigt i medierne, hvor mange racer som aldrig har været avlet og brugt til kamp imod andre dyr påstemples denne betegnelse. Dertil vil jeg gerne nævne at en ægte kamphund, avlet og brugt til formålet, med meget lidt sandsynlighed kan finde på at bide et menneske, deres aggression er udelukkende rettet imod andre dyr alt afhængigt om de er avlet til at kæmpe imod hunde, bjørne eller andet.

"Muskelhund" er en anden populær betegnelse, som der dog ikke er nogen der kan præcisere hvad dækker. Der findes ikke en gruppe af hunde som hedder muskelhunde i nogen organisation. Betegnelsen er udelukkende medieskabt.

Vi mener, som de fleste eksperter at "problemet" med hundebid, fra enhver race, ikke er et racebetonet problem men et førerproblem..

En undersøgelse af 748 hunde foretaget af " Association of pet behaviour consellers" I England viser at 70% af hunde som har været involveret i bid på mennesker ikke havde fået den rette opdragelse eller socialisering som hvalp. Dette viser med al tydelighed hvor vigtig hundeejeren er for hundens opførsel.

Mange lande som tidligere har haft forbud imod bestemte racer, enten har ophævet forbuddet eller vil gøre det, da forbuddet ingen effekt har og antallet af bideulykker ikke er blevet mindre efter forbuddet.

Disse lande satser nu i stedet på "opdragelse" af hundeejerne, bl.a. Holland hvor forbuddet imod American PitBull Terrier er ophævet efter anbefaling af et ekspert panel.

Af Lande hvor forbuddet er ophævet kan blandt andet nævnes:

Holland.

Spanien

Italien (April 2010)

Debatten har fyldt meget i medierne, men Vi håber at vores folkevalgte ikke lader sig præge af mediehetz imod enkelte racer, Vi håber at I vil undersøge sagerne til bunds inden i træffer afgørelse om at lave et forbud udelukkende af politiske årsager og ikke ud fra viden.

Forhåbentligt laver vi I Danmark ikke samme fejl som andre lande nu har måtte sande at de har lavet, men i stedet lærer af de andre landes fejl og finder en mere holdbar løsning.

En hund af enhver race kan være potentielt farlige, derfor mener vi at den korrekte træning, socialisering og adfærdsprægning af hver race er essentielt for at få den enkelte hund til at være velfungerende. Vi mener at folk skal "oplæres" bedre i den enkelte race de påtænker at anskaffe sig, for på den måde at undgå uheldige episoder.

I vores Skandinaviske nabolande Sverige og Norge er Kennel klubberne også imod racespecifikke forbud. Den Norske Kennel klubs direktør Espen Engh påpeger blandt andet at "raceforbuddet imod 6 racer i Norge er Ukloge og er baseret på mangelfuld dokumentation". "At en hund bider, er ikke et raceproblem, men et hundeejer problem".

Vi mener i tråd med mange eksperter at et egentligt hundekørekort er en bedre og mere holdbar løsning end et eventuelt forbud.

I vores egen klub har vi i mange år været på forkant med racens stigende popularitet, og indførte i 2003 en temperament test som krav ved avl for at eliminere mentalt afvigende individer fra videre avl. Vores test benyttes nu i både Sverige, Norge og Tyskland af de respektive raceklubber.

Der har siden vores races indførelse til landet i 1985 kun været et eksempel på bid på mennesker, dette var i 2009 og blev også vist i medierne. Jeg vil gerne understrege at den pågældende hund ikke var testet igennem klubben, ej heller dens forældre. Vores race er populært mest grundet dens store tålmodighed og kærlighed overfor mennesker.

Vores klub blev grundlagt i 1986, og er dermed den ældste raceklub i Danmark, om end i Europa, for racen.

Undertegnet stiller gerne op som racerepræsentant sammen med repræsentanter for de andre racer der er påtænkt forbud imod for sammen med jer at finde en god holdbar løsning vi alle kan leve med.

Vi mener at vi der har beskæftiget os med de enkelte racer i mange år er de egentlige eksperter, i stedet for de som kun har teoretisk viden om de enkelte.

På Vegne af "American Bulldog Club Denmark".
Næstformand/P.R.

Dan Simonsen
[Redacted]
[Redacted]
[Redacted]

Forbuds Danmark

Der snakkes i disse dage om et forbud imod "muskelhunde".

Der findes ingen kategori eller gruppe af hunde som hedder muskelhunde, denne betegnelse er udelukkende medieskabt, sandsynligvis for at kunne stemple de racer som skaber problemer under denne kategori. Til dato er de fleste molossere lagt ind i denne kategori i medierne samt en del terriere. Udtrykket bruges flittigt sammen med ordet Kamphund, hvilket viser at de gode journalister mere går efter sensation nyheder end efter fakta og at de sjældent har videre begreb om de forskellige ords betydning. "Kamphunde" har med forbuddet af Tosa inu og American Pitt Bull Terrie (APBT) været forbudt i Danmark siden '91. De racer som medierne betegner som "muskelhunde" er ikke fremavlet til kamp. Med ordet kamphund forstås hunde som er avlet og/eller brugt til kamp imod andre hunde eller andre dyr, altså ikke en hund som potentielt er til fare for mennesker. Decideret kamphunde er avlet med en mindre aggressionstærskel overfor mennesker end de racer som i dag er de mest foretrukne familiehunde, en kamphunds mål er udelukkende andre hunde/dyr. Dette kan direkte aflæses i bidestatistikker hvor de racer som medierne kalder "muskelhunde" stort set er usynlige. Et faktum som åbenbart hverken politikerne eller EB har gidet at undersøge før de startede deres hetz på vores hunde.

Jeg finder det alarmerende at leve i et land hvor politikerne lader sig rive med af mediehetz og tilmed snakker om at lovgive på et område uden først at sætte sig ind i tingende.

Sandt at mange såkaldte muskelhunde kan finde på at slås med andre hunde, men det kan samtlige andre racer jo også uden dermed at blive betegnet som kamp/muskelhund, eller blive forsidestof på ekstra bladet.

Den Amerikanske Bulldog har været nævnt meget i medierne grundet overfald på mennesker, fakta er at der kun er et tilfælde (det nyeste) hvor der var tale om en raceren Amerikansk Bulldog.

I det ene tilfælde blev ordet muskelhund blæst op på forsiden, det viste sig så at det var en hund af "almindelig" race, men det fik så efterfølgende ikke meget medieomtale.

En "muskelhund" er ikke farligere for mennesker end en Golden retriever f.eks. , men medierne vil gerne give udtryk heraf.

D.5/8-09 blev der i EB bragt en meget lille notits om tre hunde som over 14 dage havde bidt 700 opdrættet fasaner ihjel. Havde dette været "muskelhunde" havde det været på forsiden, men nu var det engelske fårehunde så dermed en lille nærmest usynlig artikel. Endda uden krav om forbud og øjeblikkelig aflivning.

En hund kan instinktivt angribe andre dyr. Denne egenskab har ALLE racer.

Alle hunde er basalt set, hvis vi går langt nok tilbage, et rovdyr. Man kan ikke fortænke levende dyr i at følge deres naturlige instinkter. Men man kan i høj grad pålægge hundeejere af enhver race at have styr på deres hund. Det er her der skal sættes ind hvis der skal være nogen effekt af et forbud.

Effekten af fremsatte forbud

Forbud imod avl på eksisterende "muskelhunde", samt import af nye vil erfaringsmæssigt gøre at typerne formere sig.

Da APBT blev forbudt var der mindre end 200 registreret hunde af racen i Danmark.

I dag kan tallet mangedobles, trods (eller nok rettere: på grund af) et forbud.

Marius Schmidts romantiserede teori om at racen efter 8 år skulle være uddød i Danmark, som han udtalte som "ekspert" i tv, er en meget naiv teoretisk tankegang uden det mindste hold i den virkelige verden.

Hans udtalelser viser alene at han er teoretiker uden viden om hvad der virkelig sker i hundeverden.

Den virkelige effekt af forbuddet dengang var at racens popularitet steg og at folk importerede og avlede APBT i endnu større stil end før, blot under andet racenavn. Der avles stadig gode eksemplarer i Danmark, og det vil der nok fortsat blive trods endnu et nyt forbud.

Før forbuddet kunne man holde styr på racen i Danmark, i dag er der ingen chance for at følge den, kende det korrekte antal eller have kontrol med avlen. Det samme vil formodentligvis ske med "muskelhunde" hvis et forbud skulle blive til virkelighed. I modsætning til APBT taler vi ikke her om få hundrede individer, men om minimum 6.000 renracede fordelt på forskellige racer, (dertil kan man lægge alle de blandinger et forbud vil resultere i) man behøver ikke at kigge længe for at kunne se at et forbud vil blive umuligt at håndhæve.

Racernes popularitet vil eksplodere hos netop den type mennesker som ingen ønsker skal eje denne type. Import, avl og salg vil komme til at foregå i det skjulte på det "sorte" marked.

Mange vil registrere deres hunde som blandinger, hvilket igen gør det umuligt at holde styr på racerne og opretholde lovgivningen. Medmindre medierne får held med at få medløberne i folketinget til at ride med på deres stemningsbølge.

For at det fremsatte forbud skal have nogen som helst reel effekt skal der massiv kontrol til. En opgave som det Danske Politi nok vil nedprioritere da de i forvejen er i ressourcemangel.

Lad os antage at forbuddet bliver vedtaget, hvad så?

Politikerne finder ud af hvor lidt såkaldte "muskelhunde" i virkeligheden fylder i bide statestikkerne, når de ser at forbuddet stort set ingen effekt har kontra bideulykker.

Politikerne tager så fat i de racer som ligger i toppen af bideulykker, og herefter fremsætter forslag om forbud af disse racer. (Familien Danmarks mest udbredte "familiehunde"

Os der på nuværende tidspunkt finder hurtigt racer/typer som indeholder nogle af de egenskaber vi holder af ved disse hunde.

"familiehunde" forbydes ud fra de bidestatestikker som allerede nu findes, men det eliminerer jo ikke uheld komplet, hvad bliver næste race/type af hunde så?

Kampen imod racespecifikke forbud er en kamp som gælder ALLE hundeejere, for måske står netop DIN hund som næste i køen!

Det er sjældent hunden/racen/typen som er problemet, men personen som holder snoren. Derfor bør "ejer kurser" eller "hundekøre kort" være løsningen for ejere af alle typer hunde.

Hundespecialisterne mener:

Sikkert mange ting, jeg finder det opsigtsvækkende at man kan udtale sig som "ekspert" uden at have en indgående viden til emnet eller den pågældende race.

Hvor køber man en "specialist" titel? De må være relativt billige, da der dukker flere og flere såkaldte specialister og eksperter op. Desværre glemmer de at spørge dem som virkeligt har forstand på hundene hver gang der skal udtalelser frem. Spørg dog speciellklubben for den enkelte race, man må da mene at de er mere specialister end en teoretiker som har alt sin viden hjemmefra kontoret i stedet for ude blandt hunde af forskellige racer.

Mediernes selvudnævnte specialister er desværre en aktiv del af årsagen til et måske kommende forbud.

Det eneste medie som har turde gå imod strømmen og belyse sagen nuanceret er TV2, som tilmed har besværet sig rundt for at tale med hundeejere og endda speciellubber. I mine øjne mere specialister end teoretikere.

DBA og Gul & Gratis

Har med øjeblikkelig virkning stoppet for annoncering af muskelhunde.

Det kan vi som klub kun støtte op om, da de fleste hunde disse steder er avl af mindre seriøs karakter. Ofte er hvalpe her igennem uden stamtavle, forældrene er ikke sundhedstjekket og der er ingen garantier for deres mentale tilstand. Mange annoncer stammer fra såkaldte "hvalpefabrikker" som masseavler en eller flere racer udelukkende for økonomisk vinding. At lukke af for annoncering for disse giver dem svære kår til at tjene deres penge på masseproduktion. Alt for ofte er hunde fra sådanne steder alt andet end hvad køber har regnet med, eller betalt for, ofte er sundheden langt fra hvad man kan forvente for racen, hvilket kan betyde en lang økonomisk kamp for hundens overlevelse eller i værste fald, aflivning.

DBA og G&G har i mange år været slaraffenland for useriøse avlere, desværre for vores racer og for de avlere som rent faktisk gør et stort stykke arbejde for at lave ordentligt avl.

Dog er det jo ikke enestående for "muskelhunde", men gælder alle hunderacer som sælges disse steder så de burde sådan set helt forbyde annoncering af levende dyr.

Hunderacisme

Er vel et meget dækkende ord.

Artiklen som jeg nævnte tidligere er et bevis på hvor meget forskel der er på spaltepads afhængig af hvilke race hunden er.

Hvorfor kræves vores hunde forbudt på grund af enkeltstående tilfælde, når andre racer som er i lignende situationer ikke kræves forbudt.

Det sørgelige tilfælde hvor en lille pige blev bidt ihjel skabte mindre medieomtale end en Amstaff som bider en kat. Heller ikke her blev hundens race (ikke under den opfundne Muskelhund kategori) stemplet og ønsket forbudt. Det endda til trods for at den havde dræbt et menneske. APBT blev i sin tid forbudt grundet et lignende tilfælde med racen i England!?!

Trods at samtlige statistikker over racer som bider mennesker med al tydelighed viser at "muskelhunde" er mindre farlige end familien Danmarks "Trofast", er det Muskelhunde man vil have forbudt.

I stedet for at lave opstramninger overfor de racer som der er problemer med (som er logik) tager man en medieopfundet gruppe som ingen ved hvad dækker og forsøger at ulovliggøre samtlige racer. Lidt som at forbyde samtlige køretøjer fordi der er for mange uheld med cykler indblandet.

Vores racer dømmes på deres udseende og ikke på deres sind. Man dømmes en hel race og/eller kategori ud fra et enkelt eller få individers opførsel.

Mange racer stemples i medierne som Kamphunde, trods at de aldrig har været avlet og/eller brugt til dette formål.

ABCD mener:

- At racespecifikke forbud ikke har nogen effekt.
- At "muskelhunde" ikke er farligere for mennesker end andre typer hunde, ud fra de bidestatistikker som findes.
- At årsagen til de uheldige episoder vi har set på det sidste er ejeren/opdrætteren.
- At man skal godkendes for at opdrætte/avle hunde af enhver race. Evt. igennem specielklubberne
- At det skal være obligatorisk at gennemføre en lydighedsprøve med sin hund indenfor en vis tidsperiode.
- Alle hunde skal have deltaget i (og bestået) en godkendt Mentaltest. ABCD har siden 2003 tilbudt sine medlemmer at få mentaltestet deres hunde, og en beståelse heraf er et avlskriterie i klubben. Vores test er den samme som bruges af bl.a. politi, militær og DKK, dog er ABCD den eneste klub som har fået udarbejdet raceprofil for den amerikanske bulldog.
- Hunde som ikke gennemfører mentaltest, sundhedstests og dømmes som racetypiske kan kræves neutraliseret og udelukket permanent fra avl.
- At det skal være påkrævet som hundeejer at være tilknyttet specialklubben for racen. Dette letter registrering og kontrol af samtlige racer. Kan evt. betales via lovpligtig ansvarsforsikring. Samtidigt garanterer det at der kun avles på godkendte, mentalt raske individer.
- At træningsklubber skal påtvinges at tillade vores racer

De tilfælde der har været fremme i medierne, uanset type og race, har været foretaget af hunde som er mentalt afvigende hvilket forekommer i alle racer. Det kan skyldes forkert opdragelse af hunden, men det kan i høj grad også skyldes avl af afvigende individer.

Desværre er der rigtigt mange der kalder sig avlere og producerer hunde uden at have den fornødne baggrundsviden om den race de avler eller om genetik, nedarvning o.a. som er vigtigt i avl. Ofte sælges vores racer som gode familiehunde, opdrætterne enten "glemmer" at fortælle købere om hvad vores racer indeholder... ellers ved de det slet ikke selv. Allerede her får købere så et forkert billede af racen, og

opdragelsen bliver besværlig da hunden reagerer anderledes end forventet. En uerfaren ejer vil uden hjælp sikkert lave fejl på fejl allerede i dette stadie. Hvis problemet fortsætter har vi så her starten til en potentiel problemhund. Et problem vi på nuværende tidspunkt har svært ved at løse da mange træningsklubber grundet mediehetzen har lukket af for træning af "Muskelhunde".

Nogle giver endda udtryk for at de ikke har ekspertise i at træne vores type hund og derfor ikke tager dem ind. Nogle påstår tilmed at "muskelhunde" ikke har noget kropssprog. Det er en gang mundvrøv! En professionel træner bør være fuldt ud i stand til at træne enhver race hund og aflæse deres signaler. Kan han/hun ikke det, er han/hun en fiasko som træner og bør ikke være certificeret til dette. Forkert træning kan ødelægge mere for din hund end man kan genoprette. Men de fleste træningsklubber er nok bare konfliktsky, letpåvirkelige eller bange for at miste de medlemmer med "almindelige" racer. God lydighed kan forhindre langt de fleste bideulykker, da problemet oftest er at ejerne ikke har kontrol over deres hund eller lært at aflæse den.

Hunde af vores typer er som sagt involveret i færre bidetilfælde end de fleste andre racer, men da der er så stor fokus på netop vores hunde i øjeblikket opfordrer vi alle om i endnu større grad at vise hensyn, holde jeres hunde under kontrol (line), og sørge for at de er indhegnet forsvarligt hvis de løber løs.

Speciel klubber for "Muskelhunde" racer

ABCD inviterer andre specialklubber til at samarbejde om at bekæmpe racespecifikke forbud.

Jo flere vi er desto stærkere står vi, kontakt derfor ABCD's bestyrelse så vi sammen kan komme med forslag, facts og information om vores racer til regeringens nedsatte udvalg.

DS/ Bestyrelsen I American Bulldog Club Denmark

FARLIGE HUNDER

Seks hunderaser er definert som såkalt "farlige" og dermed forbudt i Norge. NKK mener klart at ingen raser bør forbys og at bestemmelsene bygger på mangelfull dokumentasjon og derfor er ukloke. At en hund biter er ikke et raseproblem, men et hundeeierproblem.

Ingen hunderaser bør forbys

Per i dag er følgende hunderaser forbudt i Norge:

- Amerikansk staffordshire terrier ("amstaff")
- Amerikansk pitbullterrier ("pitbull")
- Dogo argentino
- Fila brasileiro
- Tosa inu
- Tsjekkoslovakisk ulvehund

Også blandinger av disse og lovlige raser er forbudt.

Forbudet har i hovedtrekk blitt satt ved at Justisdepartementet har sett på hvilke raser som kan finnes i kamphundmiljøer.

NKK støtter på ingen måte kamphundsport og denne type hundehold og mener det er organisert dyreplageri som strider mot dyrevernloven. Men NKK er bekymret for grunnlaget forbudet har kommet til på, og mener det er vilkårlighet som styrer om ulike raser skal forbys eller ikke.

Departementet viser ikke til bittstatistikk, ekspertuttalelser eller vurderinger av hvorfor en rase kan være farlig.

Det er dermed uklart på hvilket grunnlag departementet har definert disse rasene som farlige.

Det er ikke hunden, men eieren

Hvorvidt en hund biter er avhengig av flere ting.

- Genetikk
- Tidlig sosialisering
- Erfaring og trening
- Fysisk og mental helse
- Atferden til den som blir bitt

Det må derfor være like mye fokus på hundeeieren som på hunden. At en hund biter

er et hundeeierproblem.

I utgangspunktet kan alle hunder av alle raser bite, så et ansvarlig hundehold er essensielt.

Ulike hunder trenger ulik oppfølging, og NKK oppfordrer derfor alle til å snakke med erfarne oppdrettere og raseklubber for å få nødvendig informasjon før de går til anskaffelse av hund. Ved å velge en hund som passer eiers evner og livsstil, samt at man går på kurs for å lære lydighet og dressur, minker risikoen for problemadferd hos hunden.

NKK og medlemsklubbene holder ulike typer hundekurs for opplæring både av hund og eier.

I tillegg arrangeres det forskjellige seminarer og medlemsbladet Hundesport brukes aktivt i formidling av kunnskap om hund.

Understrekes av statistikk

En undersøkelse av 748 hunder foretatt av Association of pet behaviour counsellors i England viser at 70% av hundene som hadde bitt noen ikke hadde fått den rette oppdragelsen eller sosialiseringen som valp. Dette understreker hvor viktig hundeeieren er for hundens oppførsel.

I Nederland har myndighetene opphevet forbudet mot pitbullterriere og heller satset på opplæring av hundeeiere. Forbud mot pitbull ble innført i 1993, men dette har ikke ført til at færre mennesker har blitt bitt av hund. Avgjørelsen om å oppheve forbudet ble tatt etter anbefaling fra en ekspertkomité.

Farlige hunder

« et hundeeierproblem? »

- Å kategorisere farlige hunder til en spesiell rase er ikke mulig. Farlige hunder er et eierproblem, ikke et hundeproblem, mener den svenske regjeringen. **Hvorfor har vi da forbud mot enkelte raser i Norge?**

TEKST OG FOTO: Ann Cathrin Selbakken

Det første raseforbudet mot pitbullterrier, toso inn, fila brasilerero, dogo argentino og blandinger av disse ble innført i Norge i 1991 gjennom den tidligere kamphundloven. I 2002-2003 foreslo Justisdepartementet en videreføring og utvidelse av forbudet. I 2004 ble også amerikansk staffordshire terrier og utveipbrøder som den fjerde raseløst utveipede hundehunden forbudt.

BRUKT AV KRIMINELLE Raseforbudet kom i 1991 fordi politiet og myndighetene opplevde en økende interesse for hold av hunder som var aggressive og kampvillige. Hundene ble brukt i hundekamper, og som vandrørende "våpen", spesielt i drabantbyene. Myndighetene mente en raseforbud ville sette en stopper for denne utviklingen, og dermed gjenopprette trygghet i bomiljøer som var plaget.

I forarbeidene til hundeloven foregikk det en diskusjon rundt raseforbudet, der medlemmene i justiskomiteen stettes ikke var enige. Faktisk mente et flertall i komiteen at det ikke burde fremgå av loven hvilke hunderaser som skulle regnes som farlige. De mente at man heller burde gjøre noe med de enkelte miljøene og eierne, enn å stigmatisere enkelte hunderaser. Flertallet i komiteen avgjorde i sin innstilling at det ikke skulle innføres raseforbud i hundeloven, men heller gas mulighet for forbud i forskrifts form. Nå var det opp til Justisdepartementet å avgjøre hvorvidt en skulle videreføre raseforbudet eller ei.

Justisdepartementet mente den mest reelle indikasjonen på hvilke hunder som har kamphundegenskaper var å se på utviklingen i kamphundmiljøene. Ved å kartlegge hvilke hundetyper disse brukte gjennom bruk og avl ville en finne svaret. Amerikansk staffordshire terrier, staffordshire bullterrier og bullterrier ble nevnt som de typene som ble mest brukt. Amerikansk staffordshire blir tatt opp spesielt

fordi den ligner på den forbudte pitbulen.

Politi og myndigheter erfarer at amerikansk staffordshire var populær og i utvikling i det kriminelle miljøet. Ligen var argumentet at et forbud til bidra til å gjenopprette trygghet i bomiljøer som var plaget av kamphunder og deres eiere. I tillegg ville et raseforbud gi klare signaler til de kriminelle miljøene, forebygge angrep på folk og andre hunder, og beskytte kamphundene selv mot lidelser. Departementet uttalte at de ønsket å ta mer hensyn til utviklingen av kamphundmiljøet, enn de serise hundelovene i disse rasene. 20. august 2004 innførte Justis- og Politidepartementet forskrift om hunder, der de i § 1 presiserer hvilke raser som er forbudt i Norge.

Justisdepartementet bekrefter overfor Hunderesort at de ikke har planer om å forby ytterligere raser.

SÅLES FORBUDEN I NORGE - Den nordlige delen av basen på politikk - ikke lag, mener Gry Løberg, adferdskonsulent og daglig leder av Maximal, et kompetansesenter for adferdsproblemer hos hund og relasjonen mellom hund og menneske.

Det finnes svært lite forskning på farlige hunder i Ser Europa. I Skandinavia er Løberg kun til én norsk undersøkelse som tar for seg adferdsproblemer hos ti raser tidlig på 90-tallet.

I Norge har vi verken forskning eller statistikk som vi kan holde oss til, dermed mister vi muligheten til å måle effekten av raseforbudet, hevder hun.

Folkhelsetilsittet bekrefter overfor Hunderesort at det ikke finnes noen løpende statistikk over hundebitt i Norge. Det eksisterende

et personskadede register frem til 2002, men der står det ingenting om hvilke raser som har vært involvert. Nederländ opphevet sitt raseforbud mot pitbull 9. juni i 2008, fordi antall hundebitt ikke hadde gått ned i løpet av de 15 årene forbudet har vært gjeldende.

Norske myndigheter mener raseforbudet er i tråd med andre lands lovgivning. Gry Løberg synes det blir feil å sammenligne norske forhold med kultur og hundepulansjoner langt utenfor Skandinavia. Det vil være mer naturlig å se til naboland med noenlunde samme kultur for hundehold. Hundeholder i Ser-Europa er anerkjente. Privatpersoner bruker oftere vakkhundene enn her i Norge, og dermed vil egenkapet som aggresjon bli ivarett i større grad.

Løberg nevner også løshundproblematikken i Ser Europa. I Skandinavia er løshunder i flokk ikke vanlig.

- Forskning viser at aggressiv adferd

Amerikansk staffordshire terrier er en av rasene som er forbudt i Norge.

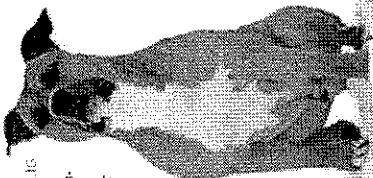
utløses hyppigst hos løse hunder i flokk, og at det bides oftere på landsbygda enn i byene. Når en vet dette, er det ikke usannsynlig at andre land har langt flere hundebitt enn i Norge, forteller Løberg.

I sommer viste VG til en amerikansk undersøkelse, der dachs ble påpekt som den rasen som biter oftest. Løberg kan fortelle at presentasjonen i husholdninger som skaffer seg hund er mye høyere i USA enn i Norge. En svensk undersøkelse viser også at beslutningen om å anskaffe seg hund er mer vel overveid i Sverige enn i USA. Dette kan tyde på at også nordmenn er mer bevisste sammenheng mellom USA.

Adferdskonsulent nevner at treningsmetoder og mangelfull sosialisering har betydning for utvikling av farlige hunder. Hun mener vi har kommet langt i Skandinavia i forhold til belønningsbaserte treningsmetoder.

PI BULL - ER FARLIG I SVERIGE

- Hunder som er aggressive, som skader andre mennesker og dyr, eller som skader eiendom, bjeffer og steller til ubehag for andre, er ifølge meg og min regjerings vurdering ikke i første rekke et hundeproblem, men et eierproblem, poengterte Sveriges jordbruksminister Eskil Erlandson på Riksdagens debatt i Stockholm.

Fakta

Hva er en kamphund?

Kamphunder er et begrep som ofte brukes. Ofte er kamphund uttrykket en hund som er utdannet til å jage og slå mennesker og dyr. Kamphunder som brukes til å jage og slå mennesker og dyr har blitt brukt til ulike formål for kamp, som for eksempel mellom mennesker eller hund-menneske.

Kamphunder kan utdannes til å jage og slå mennesker og dyr, og de kan også brukes til å jage og slå mennesker og dyr.

En kamphund er en hund som er utdannet til å jage og slå mennesker og dyr, og de kan også brukes til å jage og slå mennesker og dyr.

Aggressivitet

All hunder blir aggressive kan ha flere årsaker. Ved å utvikle eller bli påvirket av alle hunder kan oppføre seg på en aggressiv måte.

En annen årsak er at hunder som er utdannet til å jage og slå mennesker og dyr har blitt utdannet til å jage og slå mennesker og dyr.

En tredje årsak er at hunder som er utdannet til å jage og slå mennesker og dyr har blitt utdannet til å jage og slå mennesker og dyr.

En hund som er utdannet til å jage og slå mennesker og dyr har blitt utdannet til å jage og slå mennesker og dyr.

Myter

En myte er en påstand som ikke er basert på fakta. En myte kan være en påstand som ikke er basert på fakta.

En myte er en påstand som ikke er basert på fakta. En myte kan være en påstand som ikke er basert på fakta.

En myte er en påstand som ikke er basert på fakta. En myte kan være en påstand som ikke er basert på fakta.

En myte er en påstand som ikke er basert på fakta. En myte kan være en påstand som ikke er basert på fakta.

En ny lov om farlige hunder trådte i kraft i Sverige 1. januar 2006. Loven kom etter et omfattende forarbeid, der alle forslag ble medlemmer fra Rikspolisstyrelsen, Statens Jordbruksvesen, Svenska Brukshundklubben, Svenska Kennelklubben, Svenska Kommunförbundet og Sveriges Lantbrukarniviser. I utredningen påpekes det at faren for å bli skadet av hund i Sverige er liten sett i et internasjonalt perspektiv. De aller fleste som blir bitt av hund i Sverige, blir bitt av sine egne hunder.

Den nye svenske hundeloven styrker politiets muligheter til å gripe inn på et tidlig stadium mot personer som ikke er sitt hundens ansvar bevisst. Personer som har utifra grow vaksomhet i sitt hundehold kan få forbud mot å ha hund. Den som bryter loven kan dommes til bøter eller fengsel i inntil ett år. Hunder som blir brukt til hundekamper blir betraktet som et dyreværnsproblem, fordi dyrene blir påført store lidelser i form av stress, skader og i blant dødsfall.

Regjeringen konkluderer med at uksepapert adferd kan utvikles og påvirket gjennom fell av, fell håndtering og fordi det finnes mange store individuelle variasjoner innenfor hver rase. Det betyr at farlige individer ikke kan identifiseres uten hjelp av pålitelige testmetoder.

HUNDEN ELLER RASEN? | - At amerikansk stafordshire er en såkalt farlig hund er hyper opp i media. Dette har ført til at flere folk som ikke burde ha hund, har skaffet seg nettopp denne rasen, påpe-

Kilder:
 Kennelstyrelsen - sammensatt av Svenska Kennelklubben, Jan Skarström og Stig Carlstrand på www.kn.se
 Forsikringsif-her-felover-Ot-prp-nr-48-140082-2003-Instid.-nr-47-13002-2003-og-fel-10-37-2302-2003-Code-og-fel-10-37-2302-2003-nr-03-5-31-nr-2003

- Vår kjærlighet og engasjement for amerikansk stafordshire terrier før seg ikke stoppe av regler, sier Roy og Isabell Sundberg i Hagfors. Oppdretterne på kennel Melwood emigrerte til Sverige da raseforbudet var et faktum.

- Vi bruker å si at vi er politiske flykninger, smiler Roy og Isabell Sundberg. I dag stortrives hele familien i sitt nye hjemland - med datertid 10 år på 5 år, og

FEL RASEN ELLER

Hvis du er uerfarene, veier 50 kilo og kjøper deg en stor og krevende rase på 100 kilo, kan situasjonen lett komme ut av kontroll, innminner Gry Løberg.

Til tross for at nordmenn tradisjonelt velger store jakt- og brukshund, mener Løberg at de små kan ha like store utfordringer. Allerede konsulenten får ofte inn minityr hundene til konsultasjon. Hun erfarer at de også kan være engstelige, aggressive og dårlig sosialiserte.

- De fleste som tar kontakt med meg i forbindelse med problemer er hundeeiere som har kjøpt fell rase. Det er ikke nødvendigvis noe galt med hunden. Problemet oppstår når eieren ikke klarer å hanse med egenkapten, sier Jørn Mazarino.

Mazarino synes hundeeiere har blitt mer bevisste de siste årene. Det kommer færre kursdeltekere med store krevende raser som eksperimentvis schäfer, rottweiler og riesenschnauzer. Førstegangs hundeeiere velger i dag enklere, mindre og helt nye raser i Norge, som for eksempel retrivere, kookierhund og vannhunder.

- Jeg anbefaler alle blivende hundeeiere å sette seg godt inn i de forskjellige hunderasenes egenskaper før de kjøper hund, understreker han.

PHIL LILL
 «Lilla følger med huset» fra 2006
 «Lilla følger med huset» fra 2006
 «Lilla følger med huset» fra 2006

Til Statsrådet och chefen för Jordbruksdepartementet, en redogørelse om farlige hunder av Karin Blom og Per Arvidsson
 Tillsynsmyndigheten för Jordbruksdepartementet
 «Lilla følger med huset» fra 2006

«Lilla følger med huset» fra 2006
 «Lilla følger med huset» fra 2006
 «Lilla følger med huset» fra 2006

Kartlegger og jobber med farlige hunder

En må være rolig, ydmyk og bestemt i omgang med farlige hunder, sier Ole Mago, som har jobbet med slike hunder på Standal hunde- og katterhotell i over 20 år. I arbeid med problemhundene erfarer han at det som regel er eieren som er årsaken til den uønskede adferden.

TIPS OG RÅD | Ann Cathrin Solbakken

- Om du har pitbull eller puddel spiller ingen rolle. Det er som regel eieren der kommer an på hvorvidt en hund blir farlig eller ei, sier Ole Mago, og åpner døra til avdelingen for «rabagaster» og bitehunder.

Syv-åtte velstelte hunder slitter på oss fra burene sine. De har alle forskjeller: inn med ulik bagasje, på litt andre vilkår enn de andre horegenesene. På avdelingen finnes det bitehunder, private hunder og hunder som er beslaglagt av myndighetene. Noen av genesene er på avdeling, i noen dager, andre oppdit flere år. For noen blir Standal siste stasjon, mens andre blir gjennomført med sine eiere, eller får et nytt og bedre liv i en ny familie.

ARBEIDSGRUPPER | - Farlige hunder er en kombinasjon av arv og miljø, der miljøet er den største risikofaktoren, sier Magos arbeidsleder og er Standal hund- og katterhotell, Jørn Standal.

Sammenhenger det å eie en amerikansk stafordshire med å eie en amerikansk feil eller bil? Det er spjøken. «Tekniske» feil som forårsaker en kollisjon. Det er normalt «menneskelig svakh» eller dårlig kompetanse, som forårsaker ulykkelige. De synes det vilner om avtviethet når myndighetene setter ned et raseforbud mot rasen, de er så glatte i

Oppdretterne tror forbudet vil vedvare fordi enkelte ikke vet at rasen, som media fulgte opp ved å skrive om alle mulige «uhell» hvor amerikansk stafordshire eller andre hunder av «farlige raser» var involvert. Dette tror de har skapt frykt i en frykt som ene og alene bygger på vittvetthet.

I Sverige opplever de at amerikansk staf-

Han mener en farlig hund er et individ som reagerer irrasjonelt, eller som ikke gir signal om hvor du har den hen. Hundehotellet har hatt inntil såkalt farlige hunder fra myndighetene helt siden 1984, og erfarer at hele spekteret: fra snill til farlig finnes i alle raser. Jørn Standal mener derfor at det er umulig både å generalisere eller kategorisere. Det som er viktig er å se an hvert enkelt individ.

- Hunder som får fell innlæring eller som trenes til kamp får en unaturlig opplevelse. Hvis hundene i tillegg kommer fra et oppdrett der man har lagt vekt på aggresjon mot andre hunder, kan situasjonen bli farlig, legger Jørn Standal til. Han har hatt flere gjester som har vært brukt i hundekamper, og opplever disse som svært snille mot mennesker. Men aggressive mot andre hunder.

Ole Mago har alltid hatt en stor interesse for «problemrasene» på Standal, og har arbeidet spesielt med dem. Hver gang en ny gjest fordsihire blir betraktet som en hund på lik linje med alle andre raser, ikke en kamphund. De folkeringene foreskrift at om en hund blir farlig er det et eierens sin skyld.

Familien synes svenskene viser en større forståelse for rasen. Det er ingen som blir nedde eller får fakkende blikk når de forteller om opplevd at folk krysser gata for å unngå å møte dem når de går tur med hundene.

- Det er utvilsomt vendt når det skyer i hjemene i Norge. Jeg får så utrolig lyst til å omvende disse menneskene, og få dem til å innse at moansene avviser skrivelser om ikke finnes, avslutter Isabell.

1. Sverige opplever de at amerikansk staf-

Ole og en av beboerne på Standal

Når man har lagt ned sjelen sin i rasen, så er det ikke altruist. En ras som kommer og bestemmer at det vi hunder på med kan være «farlig», understreker de.

Oppdretterne på kennel Melwood synes rasen har alt. Størrelsen er perfekt, og den kan brukes til det meste innen hundesporten. Grunnen til at rasepartiet selv valgte rasen var på grunn av dens gode lynne mot barn og fremmede.

- Amerikansk stafordshire er rasen god vakthund, nettopp fordi den elsker mennesker. Man kan trygt si at skjøttet bedrar, sier Isabell.

Standal hunde- og katterhotell | Ekteparet Sundberg

5 år gammel, bas Sundberg ble sammen med den amerikanske stafordshire terrieren Praxinos Two As Nico. (Foto: Privat)

Dise hunderasene er forbudt i Norge:

Foto: RC Hund Encyklopedi Foto: Wikipedia Foto: Lotte Lysså

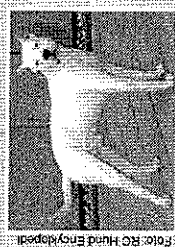
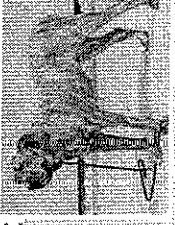

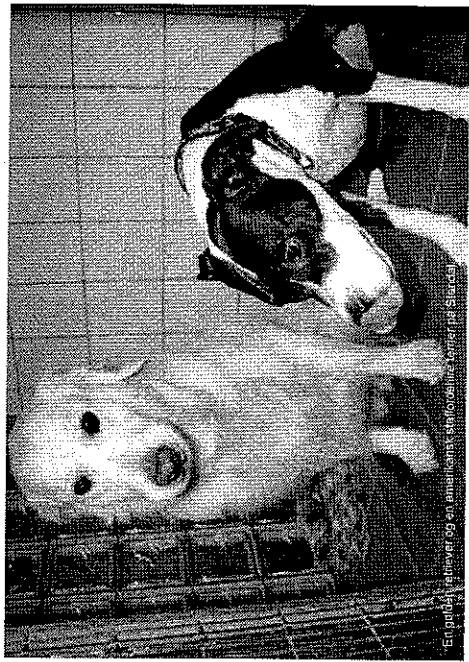
Foto: RC Hund Encyklopedi Foto: RC Hund Encyklopedi Foto: Wikipedia

streng som kun forsterker utageringen, forkliar hunderetieren. - Eiere som strever med slike hunder, må de om hjelp for situasjonen kommer ut av kontroll, råder han.

Når hunderaser blir populære, opplever vi at oppdrettere blir mindre kritiske til hvem de selger hund til. Hvis man kupper krevede hunderaser som for eksempel rottweiler eller border collie, og tror det holder med en tur frem og tilbake til butikken, så er risikoen for å få en understimulert problemhund stor, legger han til. I møte med slike hundere er hunderetieren alltid ærlig. Ser han at hunden hadde hatt det bedre i en annen familie, så sier han det. Det viktigste er at hunderetieren har kontroll, understreker Mago.

INNFØRER ET FORBUD | Raseforbudet fører bare til at de som tjener penger på hundekamper og avl av slike hunder velger andre raser, mener Mago. Han tror problematikken rundt farlige hunder vil bli redusert hvis man innførte en autorisasjon av oppdrettere. For å få en slik autorisasjon mener han det burde vært en obligatorisk opplæring på minimum 100 timer, og det skulle vært ulovlig å kjøpe hund av noen som ikke var autorisert. Oppdretterne skulle vært pålagt å redigere for hvem de solgte valper til og også å ha et program for oppfølging av hundene. Dagens system tillater uterisere mennesker å masseprodusere hunder og de må bær det ryddes opp i.

- På den måten ville man sannsynligvis fått færre uoppleide hundere som igjen ville redusert antallet farlige hunder, avslutter Mago. ■

Mange var uenige i avgjørelsen om å avlive hundene, da de ikke viste noe aggresjon på TV eller i andre medier. Men Ole Mago tør ikke tenke på hva som kunne skjedd om de var blitt opplært til familier som kanskje hadde bundet dem utenfor butikken eller fått besøk av fremmede som hadde stormet bort til dem. Ifølge den erfarne hunderetieren er det bedre med hunder som viser aggresjon, enn de som bare viser frykt. Knurren hunden sier den bare fra at du ikke skal røre den. Det er det lett å forholde seg til. Verre er det med de som bare hogger til uten forvarsel.

VIKTIG MED KONTAKT | Da jeg startet for 20 år siden, var de fleste av de "fædige" gjestene av rasene doberman, riesenschnauzer og schäfer. Tenk om disse rasene hadde vært forbudt i dag, under Ole Mago.

Standal hunde- og katelelefi får fremdeles henvendelser fra uerfarne hundedealere som trenger hjelp til å hankes med store og krevede brukshundraser. Når spesielle hannahundene begynner å bryte seg mot andre hamer i puberteten, blir eleven ofte engstelig. Når eleven blir redd og kanskje forsøker å unngå uebegrunnede situasjoner overføres usikkerheten til hunden. Hundebandet blir som en navle-

blir som en navle- Ole og boson terrieren Petra. ■

sjekker inn, studerer han hunden nøye enten det står i oppdragsbeskrivelsen eller ei. Ved å kartlegge hvert individ under foring, ute i luftegården eller på tur lærer han best hvordan han skal håndtere dem. Hvis oppdraget er kartlegging, går han grundigere til verks. Forhistorien er viktig, og kan fortelle mye om hvorfor hunden oppfører seg som den gjør. Mago forsøker å finne ut hvor hunden kommer fra, hva oppdretteren legger vekt på, i tillegg til å se på relasjonen hund - eier. Hva skjer i hjemmet, hvor mye er hunden ute hver dag og hvor mye mental trening får hunden? Når han har dannet seg et bilde av hundens bagasje, begynner oppretningen. Han trener mye kontakt med hundene på tur, og av og til i scenesetter han situasjoner. Det kan for eksempel være møter med andre hunder på tur og i trange korridorer, det kan være å ta med hundene i nye omgivelser eller se hvordan de reagerer i trange og mørke rom. Måten hunden reagerer på forklarer Mago hvor skoen trykker, og dermed kan han gradvis jobbe seg frem til at hunden skal kunne takle det den måtte reagere på.

ÅRSERFARING | Ole Mago jobbet mye med de 22 åsnehundene, som i mai i for ble fratatt en kvinne på grunn av vanskjelset. Hundene var engstelige, apatiske og virket dårlig sosialiserte da de kom til Standal. De reagerte spesielt på lyder, og de derfor satt i et rolig og forutsigbart miljø uten forstyrrelser. Målet var å gradvis stabilisere dem ved hjelp av sosialisering og miljøtrening.

Hundene fikk stadig nye oppgaver og miljøer som skulle mestres. 20 av 22 viste stor fremgang, og ble til slutt plassert i nye familier. De to siste ble i samråd med andre fagfolk avlivet. De var innenstuttede, apatiske og viste ingen fremgang i de fire-lem månedene de var på Standal.

Ole og boson terrieren Petra. ■

Hundeloven - et godt verktøy for politiet

uten at eterne har medvirket til dette.

Enkelte forhold tilsier at hold av ulovlige raser som amerikansk stafordshire og pitbull ligner har tatt seg opp, opplyser Johansen. Han mener det er hundens utseende i seg selv som gir respekt og status i enkelte miljø. Erfaringsmessig avvækker Oslo politidistrikt flest ulovlige hunderaser i Croruddalen, Oslo syd og sentrum.

BYEN BEHOLDNING | Peter Johansen forteller at politiet ikke jakter på farlige hunder eller ulovlige raser, slik mange kanskje tror, men at de rykker ut hvis de får en henvedelse, eller tilfeldigvis kommer over hundene. De fleste illegale hunder oppdages i forbindelse med andre kriminelle forhold.

Ved innføringen av den nye hundeloven fryktet mange at politiet skulle gripe inn uforholdsmessig tidlig, og mot lang fere, og slik sett avvike mange flere hunder. Johansen mener politiet har vært seg sitt ansvar beris, og at de bruker godt skjønn. Hvis politiet må løse en farlig situasjon kan de bruke makt, og en nødvendig og avise hunden. De fleste situasjoner er over når politiet kommer til stedet, saksbehandling med parterettigheter for eieren. I slike tilfeller kan politiet ta hunden i forvaring under sakens gang.

Etter det jeg er kjent med, har politiet fått medhold i alle saker som har blitt ført for retten. Jeg synes vi fortviler hundeloven etnellig, avslutter Peter Johansen i Oslo politidistrikt. ■

-H undeloven og raseforbudet bidrar til å redusere antallet lovverk som er enklere å forstå og bruke, uttaler politijurist Marianne Midtbo til Dagbladet i 2002, da Stovner-politiet hadde en aksjon for å fjerne farlige hunder i netroområdet.

Etter at hundeloven trådte i kraft i 2004 har politiet fått klare retningslinjer for hvordan både hund og eier skal håndteres ved problematiske hundehold. I følge Peter Johansen får Oslo-politiet i dag sjelden henvendelser om hundekamper. Andre utvorige forhold som truede og bråkte hunder, samt dyremishandling er det mer av, men omfanget varierer over tid.

PARSISKE KAMPER | MEN FORTSATT ULOVLIGE RASER | - Omfanget av hundekamper er svært usikkert, men ut fra de opplysningene Oslo-politiet har, kan det ikke være stort, antyder Peter Johansen.

Det er sjelden Oslo-politiet avvækker pågående hundekamper under den daglige patruljetjenesten, men Johansen ser ikke bort fra at det likevel forekommer. Etter det Oslo-politiet fortæller er hundekampene i dag i liten grad organiserte. De meldingene politiet får viser seg ofte å være hunder som leker, eller hunder som tilfeldig har barket sammen

Prøv å forstå

Aggressive hunder blir lett sett på som farlige og kan fort bli dømt av omverdenen. Men det ligger komplekse årsaker bak en hunds aggressivitet, og i stedet for å dømme den skal man vise den respekt og forsøke å forstå at det er en grunn til reaksjonene.

TEKST | Elisabeth I. Hanssen

Kerstin Malm er doktor i etologi - atferdsfag - og har jobbet med hunders atferdsproblemer i mange år. Hun har lang praktisk erfaring i arbeidet med problemhunder, og i boken "Aggressivitet hos hunder" går hun i dybden på problematikken rundt nettopp aggressivitet. Artikkelene er utdrag fra boken.

AGRESSIVE HUNDER Aggressivitet i en eller annen form er det ikke uvanlig at hunder viser, men som oftest er aggresjonen tilfeldig og ikke svært alvorlig. Ganske mange hunder opplever også at hundene til tider gjør utfall mot andre dyr, men en stor del av disse problemene handler i bunn og grunn ikke om aggresjon. Ofte handler oppførsel som tolkes som aggresjon heller om reisel, for lite sosial trening, dårlige vaner og et negativt forhold mellom hund og eier.

Det finnes hunder som er svært aggressive mot andre hunder og faktisk skader dem, og i blant til og med dreper dem. Og har en hund først utsatt for et slikt angrep, kan det føre til problemer både for hunden som har blitt angrepet, og eieren. Hundene som tidligere var trygge, kan bli redd og svært mistenksom overfor andre hunder. Ikke sjelden viser dette seg som aggresjon - bedre å angripe enn å bli angrepet. På den måten har enkelte aggressive hunder en tendens til å kunne øke aggressiviteten hos et flertall av hundene i området.

Aggresjon som rettes mot mennesker er et alvorlig problem over hele verden, og det er vanskelig å kartlegge aggressivitet på bakgrunn av de problemene hundeeiere som oftest søker hjelp for. Mange eiere går til dyrlægen når hunden er aggressiv, noe som også vises gjennom at forholdsvis mange av hundene som opplever som aggressive blir avvilt.

Man skal være svært forsiktig når hunder er tydelig aggressive, men desverre blir hunder ofte avvilt uten det er gjort forsøk på å utrede hvor aggressiv den er eller hva årsaken kan være. Da har man heller ikke muligheten til å gi hunden relevant

behandling og trening.

En dansk undersøkelse viste at nesten en fjerdedel av alle avlinger ble gjort på grunn av problemer med hunden, og i to tredjedeler av tilfellene var aggressivitet grunnen, og i færre enn fem prosent av tilfellene forsøkte profesjonelle atferdsrapportører å finne ut om hunden hadde et problem som er aggressivitet mot mennesker.

Årsaken til en hunds aggressivitet er ikke enkel, og når vi aksepterer det har vi lettere for å behandle aggressivitet på en fruktbart måte. Forskning søker å finne enkle og direkte sammenhenger og grunner, men virkeligheten er mye mer komplisert enn som så. Man må derfor anstrenge seg for å se hele hunden og all som påvirker den i stedet for å ha bastante oppfatninger om hvorfor en hund har blitt aggressiv. Dette er vanskelig, fordi det krever både dyemy-

het og alt som har hendt tidligere i livet, og det krever både dyemyhet og alt som har hendt tidligere i livet, og det krever både dyemyhet og alt som har hendt tidligere i livet, og det krever både dyemy-

het og alt som har hendt tidligere i livet, og det krever både dyemyhet og alt som har hendt tidligere i livet, og det krever både dyemy-

het og alt som har hendt tidligere i livet, og det krever både dyemyhet og alt som har hendt tidligere i livet, og det krever både dyemy-

fått for lite sosial trening med mennesker og andre dyr, og dermed ser alle som jaktbytter.

HOVEDPÅ BLIR HUNDER AGGRESSIVE?
Å gi generelle råd og tips om hvordan man utgår at hunder blir aggressive og hvordan man behandler dem som allerede viser aggressivitet er i og for seg mulig, men det er mange grunner til ikke å gjøre det.

Alle individer er ulike på grunn av sin historie, sin genetiske arv og situasjonen de nå lever i. Dermed vil et allment råd aldri kunne fungere på alle. Behandling av hunder som er aggressive må bygge på forståelse for hundens - hvordan den fungerer, hva som fører til aggressivitet og viktigheten av å komme den i møte på en ikke-aggressiv måte. Det er umulig å lage en seiers og vinningsfull plan for behandling av en enkelt hund uten at eieren medvirker og videreførmidler sine erfaringer med hunden. Det er egentlig bare den som lever sammen med hunden som har forutsetningene til å kunne endre hundens væremåte, men andre kan også i noen tilfeller endre hundens atferd. Noen ganger kan også en omplussering føre til at hunden forandrer væremåte.

Årsaken til en hunds aggressivitet er ikke enkel, og når vi aksepterer det har vi lettere for å behandle aggressivitet på en fruktbart måte. Forskning søker å finne enkle og direkte sammenhenger og grunner, men virkeligheten er mye mer komplisert enn som så. Man må derfor anstrenge seg for å se hele hunden og all som påvirker den i stedet for å ha bastante oppfatninger om hvorfor en hund har blitt aggressiv. Dette er vanskelig, fordi det krever både dyemy-

het og alt som har hendt tidligere i livet, og det krever både dyemyhet og alt som har hendt tidligere i livet, og det krever både dyemy-

het og alt som har hendt tidligere i livet, og det krever både dyemyhet og alt som har hendt tidligere i livet, og det krever både dyemy-

het og alt som har hendt tidligere i livet, og det krever både dyemyhet og alt som har hendt tidligere i livet, og det krever både dyemy-

het og alt som har hendt tidligere i livet, og det krever både dyemyhet og alt som har hendt tidligere i livet, og det krever både dyemy-

het og at man innser at man kan ta feil.

Man må også være bevisst på at ens egne vurderinger og følelser styrer oss i høy grad, og påvirker hvordan man ser på aggressivitet. Synes man en hund har rett til å vise aggressivitet når den ikke føler seg bra, blir respektøst behandlet eller er redd? Eller synes man ikke at hunder noen gang...

hansett av aggressivitet, skal kunne mot menneske!

VALGTEGENNEMER
AVSLUTTE! At valper får en god oppvekst med så lite innsig av konkurranse og aggression som mulig er avgjørende for hvor lett hunden senere vil komme til å reagere med aggressivitet. Om man lykkes å skape en sterk følelse av tillit til mennesket og andre dyr hos den unge hunden, har man en bra grunn å stå på. Det er mindre risiko for at en hund som har blitt møtt med forståelse i stedet for aggressivitet, selv oppfører seg aggressiv i ulike situasjoner.

I undersøkelser gjort på barn uttrykker ofte foreldre en uro for at deres egne frustrasjoner og aggresjoner kan påvirke barna og føre til en negativ væremåte. Hvorfor kan ikke det som er så åpenbart for mange relasjoner til barn også aksepteres innenfor hundeverdenen? Selv om det naturligvis er store forskjeller mellom det å være foreldre og hundeeier er parallellene likevel tydelige.

KOMPLISERTE SAMMENHENGER Mange faktorer og hendelser bygger seg opp i hundens liv, og av og til skjer dette på et ganske komplisert vis. Hvordan en hund reagerer i en spesiell situasjon blir påvirket av alt som har hendt tidligere i livet,

samtidig som den påvirkes av det som skjer i selve situasjonen. Dette kommer til å avgjøre hvordan den i neste stund eller i en senere situasjon kommer til å føle, reagere og handle. Noen ganger kan tilsynelatende små hendelser være det som første gangen leder til en aggressiv oppførsel hos hunden. Men så finnes det mange grunner og

hansett av aggressivitet, skal kunne mot menneske!

ÅRSAKER OG FAKTORER SOM BIDRAR TIL AGGRESSIVITET:
Genetiske faktorer - raser og individer kan være ulik disponert for aggressiv oppførsel.

For lite sosialisering med mennesker, hunder og dyr av ulike slag.
Har blitt møtt med aggressivitet og konkurranserettet adferd hos mennesker eller andre hunder.
For lite språktrening og samvær med andre hunder fra ung alder.
Utlirettskkelig oppdragselse i forhold til å lære seg reglene som gjelder i familien.

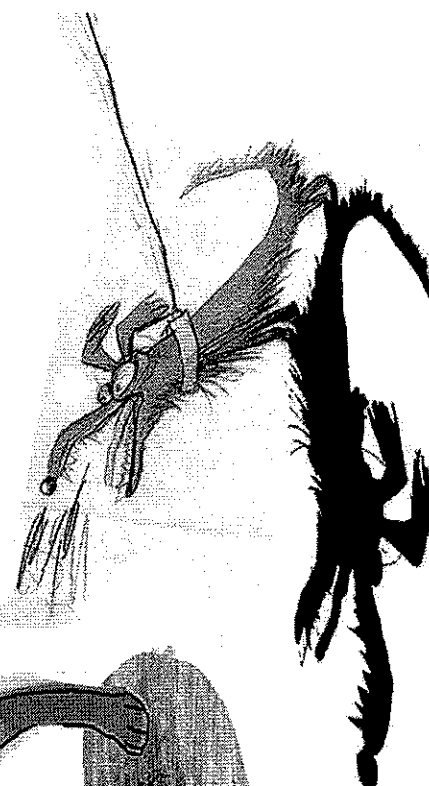
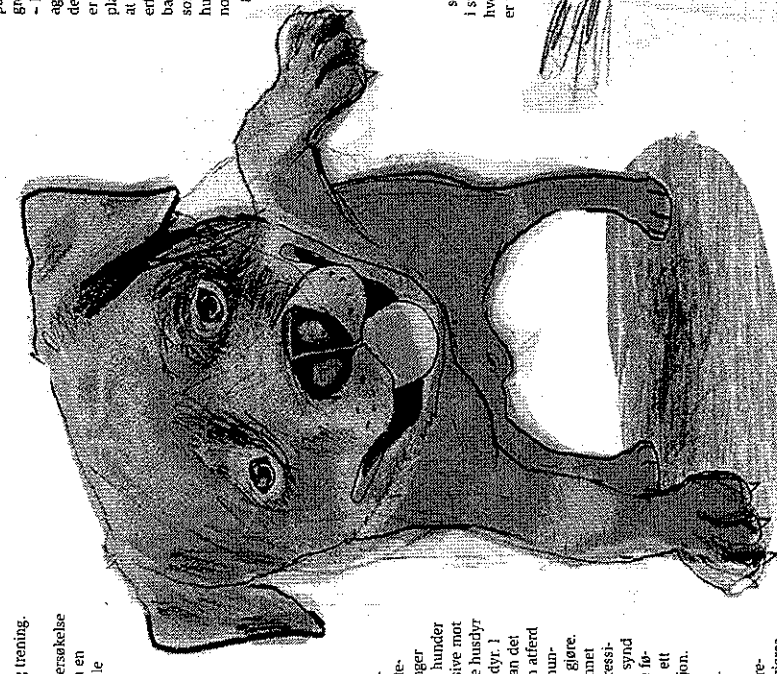
Utlirettskkelig trening for å venne seg til alt det en hund bør klare, for eksempel å bli berørt, undersøkt, løftet og flyttet på og at man kan ta fra den matskålen og leker.
Sykdom, smerte eller endringer på grunn av alder.
Redsel eller stor usikkerhet i sosiale situasjoner.

Eieren forsterker, bevisst eller ubevisst, hundens aggressive væremåte.
Traumatiske hendelser, for eksempel at hunden har blitt angrepet av en annen hund eller mishandlet av mennesket.
Dårlige leveforhold som ikke tar hensyn til hundens behov for fellesskap, aktiviteter etc.

Onnd sirkel der hundens og eierens væremåte er rotfestet i dårlige vaner.
Oppførselen til mennesket eller den hunden som utsettes for aggressivitet.

Foto

Illustrasjon: Anne Britt Meese

tidligere erfaringer under overflaten som fører til at hunden reagerer aggressivt.

Hva som så skjer mens hunden er aggressiv har stor betydning for eventuelle fortsatte aggressive utvikling. Hvordan omgivelsene reagerer, er svært viktig - om hunden kjenner en indre lettelse eller får en direkte positiv forsterkning gjennom måten den oppfører seg på. Ofte kan aggressiv adferd føre til at hunden får det som den vil - at man slutter å børste den, drar til seg hendene eller lar den være i fred. Det kan naturligvis være det rette å gjøre, men risikoen er stor for at hundens aggressive væremåte forsterkes. Alle de underliggende årsakene er der, samtidig som hunden har lært seg en effektiv måte å hanskes med situasjonen.

Det er ofte meningsløst å prøve å forutsi et enkelt individs tendens til aggressivitet gjennom en enkelt faktor, for eksempel rasetilhørighet. Det er mer fruktbart å forsøke å skape et så bra helhetsbilde som mulig for å forstå hvordan akkurat denne hunden har utviklet seg.

All aggresjon behøver heller ikke være negativ - man må forstå årsakene og akseptere at det finnes grunner som man må ta på alvor. Åpenbare forhold er når hunden er syk eller har smerter, men aggressiviteten kan også være et symptom på at den blir dårlig behandlet er ikke får respekt som individ.

Langt fra alle såkalte aggressive hunder er heller spesielt aggressive. De er ofte misforståtte, enten gjennom at de tolkes som mye mer aggressive enn de er, eller at de egentlig er redde og usikre.

FOREBYGGENDE TILTAK | Den sikreste og beste måten å minske aggressivitet fra hunder mot mennesker og andre hunder er uten tvil å forebygge. Å forby visse raser er vanskelig. Individene i hver rase er ulike og det finnes uegnede eiere av de fleste raser. Større kunnskap om hvilken type hund man skaffer seg, hva man kan forvente seg og hvordan man forebygger problem er en vesentlig del av det hele.

NKK mener

Farlige hunder

Seks hunderaser er definert som såkalt "farlige" og er derfor forbudt i Norge.

Norsk Kennel Klub mener klart at ingen raser bør forbys og at bestemmelsene bygger på mangelfull dokumentasjon og derfor er ukloke. At en hund biter er ikke et raseproblem, men et hundeeierproblem.

- Forbudet har ikke tatt hensyn til forskning, statistikk eller annen faglig begrunnelse, men rasene er utvalgt tilfeldig, sier Espen Engh, adm. dir. i NKK.

NKK er opptatt av kunnskapsformidling og kompetanseheving. - Ved å velge en hund som passer ens evner og livsstil, samt å være en del av miljøet, delta på kurs og har god kontakt med oppdrettere, minsker man risikoen for problemer senere, forklarer Engh.

NKK har nylig laget en ny brosjyre for de som vurderer å skaffe seg hund, nettopp med tanke på at man skal være best mulig forberedt i forkant.

- NKK har også kontaktet det nederlandske landbruksdepartementet for å få tak i dokumentasjonen som dannet grunnlaget for avskaffing av loven om farlige hunder i Nederland. Det kan være nyttig for vårt videre arbeid her i Norge, avslutter han.

Man må ikke være redd for å sette opp langsiktige mål og arbeide langsiktig, for det er den eneste måten man kan få til en mer problemfri sameksistens for mennesker og hunder.

Det er mange ulike faktorer som kan ligge bak om en hund blir aggressiv i en situasjon. Foruten hundens sosiale erfaringer, tidlige oppvekstforhold og genetisk disposisjon for aggressiv atferd, spiller også en hel rekke mer foranderlige elementer inn. Alder, helse og hormonelle forandringer er mange ganger avgjørende for om og hvor aggressiv hunden blir. Visse hunder blir mer modne og sikre med alderen, noe som igjen kan føre til en kraftigere vaktoppførsel. Tisper kan under løpetiden eller ved eventuell innbilt drekthet vise aggressiv adferd som kommer helt overraskende på eieren.

En hund som ikke har det bra eller som føler smerte har ofte lett for å bli aggressiv.

Flere grunner virker sammen på en måte som kan være vanskelig å se eller forstå. Men selv om det er mange elementer som virker sammen, kan man konstatere at måten en hund behandles på, og hvordan den føler seg, er de aller viktigste faktorene for å avgjøre en hunds aggressive tendenser.

Et kjent sitat fra aggresjonsforskningen sammenfatter det hele bra: "We are bad when we feel bad". ☹

Flere bøker av Kerstin Malm:

"Hunden Människan Relationen"

"Rädsla och separationsproblem hos hundar"

Informasjon om hvordan du kan bestille bøkene:

www.k.malm.hundetologi.info

Justitsministeriet
Civil- og Politiafdelingen
Dato: 13. Mai 2005
Kontor: Civilkontoret
Sagsbeh.: Mads Dambæk
Sagsnr.: 2005-5473-0020

Hilde Rabben
Amerikansk Bulldog Klub Norge

Dok.: MDA40132

Henvendelse om forbud mod hunderacen amerikansk bulldog Ved e-mail af 24. april 2005 har De rettet henvendelse til Justitsministeriet i Danmark og stillet et spørgsmål om, hvorvidt Danmark overvejer at indføre et forbud mod hunderacen amerikansk bulldog. Ved e-mail af 9. maj 2005 har De rykket for en bekræftelse på, at Justitsministeriet har modtaget Deres e-mail af 24. april 2005. Justitsministeriet kan i den forbindelse oplyse, at justitsministeren i medfør af dyreværnslovens § 10, stk. 1, har udstedt en bekendtgørelse om forbud mod hold af særligt farlige hunde². Det følger af bekendtgørelsen, at det er forbudt at besidde og avle pit bull terrier, tosaer og krydsninger, hvori disse to hunderacer indgår. Justitsministeriet har tidligere overvejet, hvorvidt der var behov for at udvide forbuddet i bekendtgørelsen om særligt farlige hunde til at omfatte andre racer end pit bull terrier og tosa. På grundlag af en række indhentede sagkyndige udtalelser fra bl.a. Rådet vedrørende hold af særlige dyr, Dyreværnsrådet og Den Danske Dyrlegeforening, og i lyset af vanskelighederne ved med sikkerhed at fastslå, at en hund tilhører en bestemt hunderace, fandt Justitsministeriet ikke, at forbuddet mod hold af særligt farlige hunde burde udvides til at omfatte flere racer. Justitsministeriet lagde herved vægt på, at en række af de sagkyndige frarådede en sådan udvidelse. Der vil til stadighed være hunde, der ikke omfattes af et eventuelt udvidet forbud, men som vil kunne have tilsvarende farlige egenskaber, som de af forbuddet omfattede racer. Problemet med farlige hunde er endvidere ikke kun relateret til bestemte hunderacer. Enhver hund kan således efter det for Justitsministeriet oplyste blive farlig for sine omgivelser, hvis besidderen ? bevidst eller ubevidst ? udsætter hunden for uheldig påvirkning. Justitsministeriet har på denne baggrund ingen aktuelle planer om at indføre et forbud mod hunderacen amerikansk bulldog. Til Deres orientering kan de nævnte regler findes på Retsinformations hjemmeside: www.retsinfo.dk.

Med venlig hilsen Cristina A. Gulisano

1 Lov nr. 386 af 6. juni 1991 med senere ændringer. 2 Bekendtgørelse nr. 748 af 14. november 1991.

Slotsholmsgade 10 Telefon: 33 92 33 40 E-post: jm@jm.dk

1216 København K Telefax: 33 93 35 10 Internet: <http://www.jm.dk>